31978L0052

PADOMES DIREKTĪVA

(1977. gada 13. decembris),

kas ievieš Kopienas kritērijus valstu plāniem liellopu brucelozes, tuberkulozes un enzootiskās leikozes paātrinātai izskaušanai

(78/52/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1977. gada 17. maija Direktīvu 77/391/EEK, kas ievieš Kopienas pasākumus liellopu brucelozes, tuberkulozes un leikozes izskaušanai [1], un jo īpaši tās 13. pantu,

ņemot vērā Komisijas iesniegto priekšlikumu,

tā kā, nosakot Direktīvā 77/391/EEK Kopienas intervences pamatprincipus attiecībā uz brucelozes, tuberkulozes un leikozes izskaušanu, Padome nolēma turpmāk ieviest obligātos kritērijus, kam iepriekšminēto slimību izskaušanas valsts plāniem būtu jāatbilst, lai varētu pretendēt uz Kopienas finansiālā atbalsta piešķiršanu;

tā kā pirmais no šiem kritērijiem attiecas uz valsts plānu īstenošanas paātrināšanu, lai attiecīgo slimību izskaušanas plānu ietvaros uzsāktos pasākumus tajās dalībvalstīs, kurās ganāmpulki vēl aizvien ir inficēti, varētu veiksmīgi pabeigt, cik ātri vien iespējams; tā kā, lai to panāktu, būtu jāveic vai jāpastiprina pasākumi, ciktāl iespējams – vienlaicīgi, jo īpaši attiecībā uz lauksaimniecības dzīvnieku kontroli, laboratoriju darbību un kompensāciju izmaksu par izskaušanas plānu ietvaros nokautajiem liellopiem;

tā kā turklāt atkarībā no attiecīgās slimības ir nepieciešams noteikt apstākļus, kādos būtu jāveic dzīvnieku kaušana, nošķiršana, telpu tīrīšana un dezinfekcija, kā arī kā būtu jāizlieto noteikti dzīvnieku produkti;

tā kā, lai izvairītos no atkārtotas inficēšanās draudiem, ir būtiski arī stingri kontrolēt liellopu pārvietošanu, jo īpaši starp ganāmpulkiem ar dažādu veselības stāvokli, un padarīt šādas pārvietošanas iespēju atkarīgu no noteiktu pārbaužu rezultātiem;

tā kā būtu jānosaka datums, kad stājas spēkā Direktīva 77/391/EEK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Lai būtu iespējams saņemt Direktīvā 77/391/EEK paredzēto Kopienas finansiālo atbalstu, katram tās 2., 3. un 4. pantā minētajam izskaušanas plānam attiecībā uz ganāmpulkiem, uz kuriem tas attiecas, jāatbilst vismaz šajā direktīvā ietvertajiem kritērijiem.

2. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1. Liellopu brucelozes gadījumā:

   a) B_1 tipa liellopu ganāmpulki: ganāmpulki, kuru iepriekšējā klīniskā vēsture, veiktās vakcinācijas un seroloģiskais statuss nav zināms;

   b) B_2 tipa liellopu ganāmpulki: ganāmpulki, kuru iepriekšējā klīniskā vēsture, veiktās vakcinācijas un seroloģiskais statuss ir zināms un kuriem tiek veiktas regulāras kontroles analīzes saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem, lai paaugstinātu šo ganāmpulku statusu uz B_3 vai B_4 tipu;

   c) B_3 tipa liellopu ganāmpulki: ar brucelozi neinficēti ganāmpulki Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvas 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām [2], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 77/98/EEK [3], izpratnē;

   d) B_4 tipa liellopu ganāmpulki: oficiāli par neinficētiem ar brucelozi atzīti ganāmpulki Direktīvas 64/432/EEK izpratnē;

2. Liellopu tuberkulozes gadījumā:

   a) T_1 tipa liellopu ganāmpulki: ganāmpulki, kuru iepriekšējā klīniskā vēsture un tuberkulozes pārbaudes rezultāts nav zināms;

[1] OV L 145, 13.6.1977., 44. lpp.

[2] OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.

[3] OV L 26, 31.1.1977., 81. lpp.

b) T_2 tipa liellopu ganāmpulki: ganāmpulki, kuru iepriekšējā klīniskā vēsture un tuberkulozes pārbaudes rezultāts ir zināms un kuriem tiek veiktas regulāras kontroles analīzes saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem, lai ganāmpulku statusu varētu paaugstināt uz T_3 tipu;

c) T_3 tipa liellopu ganāmpulki: oficiāli par neinficētiem ar tuberkulozi atzīti ganāmpulki Direktīvas 64/432/EEK izpratnē;

3. Iespējami inficēts dzīvnieks: jebkurš liellops, kam ir pazīmes, kas norāda uz iespējamu saslimšanu ar tuberkulozi, brucelozi vai liellopu enzootisko leikozi, un attiecīga diagnostika nav ne oficiāli apstiprinājusi, ne oficiāli izslēgusi saslimšanu ar vienu vai vairākām šīm slimībām;

4. Valsts pilnvarots veterinārārsts: dalībvalsts vadošās kompetentās iestādes norīkots veterinārārsts;

5. Transporta līdzekļi: automobiļu, dzelzceļa transporta un gaisa kuģu kravas nodalījumi, kuģu tilpnes un sauszemes, jūras un gaisa transporta konteineri.

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

3. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka visos gadījumos Direktīvā 77/391/EEK paredzētā slimību izskaušanas paātrināšana ietver veiksmīgai izskaušanas plānu pabeigšanai nepieciešamā laika posma ievērojamu saīsinājumu, salīdzinot ar pašlaik īstenotajām programmām vajadzīgo laiku.

Lai to panāktu, veicami šādi pasākumi:

1. Slimības izskaušanas un profilaktiskajiem pasākumiem pakļautās liellopu populācijas procentuālais daudzums attiecīgajā valstī jāpalielina tā, lai vairums vai visus šos liellopus cik drīz vien iespējams varētu ņemt vai turēt plānveida kontrolē.

2. Kompensācijas par nokautajiem dzīvniekiem pēc valsts pilnvarota veterinārārsta rīkojuma jāpielāgo tā, lai dzīvnieku audzētāji saņemtu pienācīgu kompensāciju.

3. Ciktāl vajadzīgs, jāpalielina laboratorijas darbinieku skaits un jāuzlabo slimību diagnosticēšanas laboratoriskie apstākļi, lai panāktu tādu līmeni, kas ir pietiekams 1. punktā noteikto pasākumu ieviešanai.

4. Sistemātiski jāpiemēro enzootisko slimību apkarošanai ieviestie pasākumi.

Lai garantētu slimību paātrinātās izskaušanas pilnīgu efektivitāti, dalībvalstis nodrošina, lai tiktu piemēroti visi 1. līdz 4. punktā minētie pasākumi.

4. pants

1. Dzīvnieku pārvietošanas oficiālas kontroles nolūkā dalībvalstis nodrošina liellopu uzskaiti un pastāvīgu identifikāciju.

2. Dalībvalstis attiecībā uz katru slimību, kuras izskaušanai ir pieņemts izskaušanas plāns, sastāda un pastāvīgi aktualizē oficiālu reģistru, kuros minēto plānu aptvertie liellopu ganāmpulki klasificēti pēc to veselības stāvokļa.

II NODAĻA

Īpaši noteikumi attiecībā uz liellopu brucelozi

5. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka brucelozes izskaušanas plāna ietvaros:

a) par saslimstību vai iespējamu saslimstību ar brucelozi obligāti un nekavējoties ziņo kompetentajai iestādei;

b) aizliedz jebkādu terapeitisku brucelozes ārstēšanu;

c) ja to tomēr praktizē, oficiālā uzraudzībā veic vakcināciju pret brucelozi, bet to aptur, cik drīz vien iespējams, lai ganāmpulkus varētu oficiāli atzīt par neinficētiem ar brucelozi.

6. pants

1. Ja ganāmpulkā ir dzīvnieks, par kura saslimšanu ar brucelozi ir aizdomas, kompetentās iestādes nodrošina, ka pēc iespējas drīzāk tiek veikta oficiāla izmeklēšana, lai apstiprinātu vai izslēgtu saslimstību ar šo slimību.

Līdz izmeklēšanas rezultātu paziņošanai, kompetentās iestādes liek:

— pakļaut ganāmpulku oficiālai uzraudzībai,

— aizliegt jebkādu dzīvnieku pārvietošanu uz vai no ganāmpulka, ja vien kompetentās iestādes nav to atļāvušas, lai dzīvniekus nekavējoties nokautu. Tomēr kompetentās iestādes pēc iespējami inficēto dzīvnieku izolēšanas var atļaut kastrētu liellopu pārvietošanu saimniecībā ar noteikumu, ka kastrētos dzīvniekus pārvieto uz nobarošanas ganāmpulkiem un tālāk uz kautuvi,

— iespējami inficētos dzīvniekus izolēt no ganāmpulka.

2. 1. punktā minētos rīkojumus neatceļ, pirms saslimstība vai iespējamā saslimstība ar brucelozi konkrētajā ganāmpulkā nav oficiāli izslēgta.

3. Ja saslimstība ar brucelozi ganāmpulkā ir oficiāli apstiprināta, dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai novērstu jebkādu slimības izplatīšanās iespēju, un jo īpaši nodrošina, ka:

— tiek aizliegta jebkāda pārvietošana uz vai no ganāmpulka, ja vien kompetentās iestādes nav to atļāvušas, lai dzīvniekus nekavējoties nokautu; tomēr kompetentās iestādes pēc inficēto dzīvnieku un citu liellopu, ko tās uzskata par inficētiem, izolēšanas un pirmskaušanas marķēšanas, var atļaut kastrētu liellopu pārvietošanu saimniecībā ar noteikumu, ka kastrētos dzīvniekus pārvieto uz nobarošanas ganāmpulku un tālāk uz kautuvi,

— dzīvniekus, kuru saslimšana ar brucelozi ir oficiāli apstiprināta, un dzīvniekus, kas varētu būt no tiem inficējušies, izolē no pārējā ganāmpulka,

— ievērojot Direktīvas 64/432/EEK noteikumus un Padomes 1977. gada 13. decembra Direktīvu 78/51/EEK, kas pagarina noteiktu izņēmuma pasākumu veikšanas termiņu attiecībā uz brucelozi un tuberkulozi Dānijā, Īrijā un Apvienotajā Karalistē [1], liellopiem nekavējoties veic brucelozes pārbaudi,

— dzīvniekus, kuru saslimšana ar brucelozi ir oficiāli apstiprināta, dzīvniekus, kas izmeklēti saskaņā ar trešā ievilkumā noteiktajām prasībām un to rezultāts ir nelabvēlīgs, un dzīvniekus, ko kompetentās iestādes uzskata par inficētiem, izolē un marķē pirms to nokaušanas saskaņā ar 7. pantā noteiktajām prasībām,

— inficēto govju pienu drīkst izlietot tikai dzīvnieku barošanai tajā pašā saimniecībā un pēc pienācīgas termiskās apstrādes,

— neierobežojot attiecīgo valstu noteikumus attiecībā uz pārtiku, pienu no inficēta ganāmpulka govīm nedrīkst nogādāt piena pārstrādes uzņēmumā, izņemot, lai tur veiktu pienācīgu termisko apstrādi,

— inficēto dzīvnieku liemeņus, liemeņu puses, ceturtdaļas, gabalus un subproduktus, kas paredzēti izbarošanai dzīvniekiem, apstrādā tā, lai novērstu tālākas inficēšanās iespēju,

— embrijus, augļus, nedzīvi dzimušos teļus, teļus, kas miruši no brucelozes pēc piedzimšanas, vai placentas rūpīgi savāc un nekavējoties iznīcina, ja vien tie nav jāizmeklē,

— salmus, pakaišus vai jebkuru citu priekšmetu vai vielu, kas ir bijusi saskarē ar inficētu govi, teļu vai placentu, nekavējoties iznīcina, sadedzina vai aprok pēc to izmērcēšanas dezinfekcijas līdzeklī,

— oficiāli noteikumi uzņēmumu tādu kā kautķermeņu iznīcināšanas rūpnīcu kontrolei nodrošina, ka saražotais materiāls nevar izplatīt brucelozi,

— mēslus no kūtīm vai citām vietām, kur tika turēti dzīvnieki, uzglabā pārējiem saimniecības dzīvniekiem nepieejamā vietā apstrādātus ar piemērotu dezinfekcijas līdzekli un uzglabā vēl vismaz trīs nedēļas. Ja mēslus pārklāj ar neinficētu mēslu vai zemes kārtu, dezinfekcijas līdzekļa lietošana nav nepieciešama. Šķidros atkritumus no kūtīm vai citām vietām, kur tika turēti inficētie dzīvnieki, jādezinficē, ja tos nesavāc reizē ar mēsliem.

7. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka dzīvniekus, kuru saslimšana ar brucelozi pēc bakterioloģiskas, patoloģiskas vai seroloģiskas izmeklēšanas ir oficiāli apstiprināta un tos, kurus kompetentās iestādes uzskata par inficētiem, oficiālā uzraudzībā nokauj pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā 30 dienas pēc tam, kad to īpašniekam vai atbildīgajai personai oficiāli paziņots par analīžu rezultātiem un par viņa pienākumu saskaņā ar slimības izskaušanas plānu nokaut attiecīgos liellopus minētajā laika posmā.

8. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka:

1. Pēc 7. pantā minēto liellopu nokaušanas un pirms dzīvnieku audzēšanas atsākšanas, kūtis un citas dzīvnieku turēšanas vietas, kā arī visu veidu tvertnes, aparatūru un citus priekšmetus, kurus lieto dzīvnieku vajadzībām, tīra un dezinficē oficiālā uzraudzībā un saskaņā ar valsts pilnvarota veterinārārsta rīkojumiem. Slimo dzīvnieku bijušās ganību vietas drīkst atsākt lietot ne ātrāk kā 60 dienas pēc slimo dzīvnieku aizvešanas no šādām ganībām; tomēr kastrētu dzīvnieku gadījumā kompetentās iestādes var pieļaut izņēmumu no šī aizlieguma ar nosacījumu, ka dzīvniekus no ganībām aizved vienīgi, lai nokautu vai pārvietotu uz nobarošanas ganāmpulku un tālāk uz kautuvi;

2. Visus transporta līdzekļus, tvertnes un aparatūru tīra un dezinficē pēc inficēta ganāmpulka dzīvnieku vai tādu dzīvnieku izcelsmes materiāla, vai materiāla vai vielu, kas bijuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem, pārvadāšanas. Šādu dzīvnieku iekraušanas laukumi pēc to izmantošanas jātīra un jādezinficē;

[1] OV L 15, 19.1.1978., 32. lpp.

3. Pielietojamo dezinfekcijas līdzekli un tā koncentrācijas ir oficiāli apstiprinājusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde.

9. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka pēc 7. pantā minēto liellopu nokaušanas:

— neierobežojot 11. panta nosacījumus, no attiecīgā ganāmpulka nedrīkst izvest nevienu liellopu, ja vien kompetentā iestāde nav devusi atļauju, lai tos nekavējoties nokautu. Tomēr kompetentās iestādes var atļaut kastrētu liellopu pārvietošanu saimniecībā ar nosacījumu, ka to dara, lai kastrētos dzīvniekus pārvietotu uz nobarošanas ganāmpulkiem un tālāk uz kautuvi,

— attiecīgajā ganāmpulkā veic brucelozes pārbaudes, lai apstiprinātu, ka slimība ir iznīdēta,

— dzīvnieku audzēšanu neatsāk tik ilgi, līdz īpaši šim nolūkam atstātie dzīvnieki, kas ir vecāki par 12 mēnešiem, ir sekmīgi izturējuši vienu vai vairākas oficiālas seroloģiskās (brucelozes) pārbaudes. Tomēr liellopiem, kas tikuši vakcinēti saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK noteikumiem, šo pārbaudi nevajag veikt, pirms tie sasnieguši 18 mēnešu vecumu.

10. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka B_1 un B_2 tipa liellopu ganāmpulkos veic oficiālas seroloģiskas pārbaudes tik ilgi, līdz ganāmpulki atbilst B_3 vai B_4 tipa prasībām.

11. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka:

i) visi B1 tipa ganāmpulku sieviešu dzimuma dzīvnieki un buļļi, kas paredzēti B_2 tipa ganāmpulkam:

— ja tie ir vecāki par 12 mēnešiem, ir sekmīgi izturējuši oficiāli apstiprinātu seroloģisku pārbaudi, kas veikta 30 dienu laikā pirms dzīvnieku pārvietošanas, un tiem pievienots pārbaudes rezultātu apliecinošs valsts pilnvarota veterinārārsta izsniegts sertifikāts,

— pēc nonākšanas galapunktā tūliņ tiek izolēti vismaz uz 60 dienām un gadījumā, ja dzīvnieki ir vecāki par 12 mēnešiem, ir sekmīgi izturējuši vēl vienu oficiāli apstiprinātu seroloģisku pārbaudi, pirms tos pievieno B_2 tipa ganāmpulkam;

ii) visi B_2 tipa ganāmpulku sieviešu dzimuma dzīvnieki un buļļi, kas paredzēti cita tipa B_2 ganāmpulkam:

— ja tie ir vecāki par 12 mēnešiem, ir sekmīgi izturējuši oficiāli apstiprinātu seroloģisku pārbaudi, kas veikta pēdējo 30 dienu laikā pirms dzīvnieku pārvietošanas, un ir pievienots pārbaudes rezultātu apliecinošs valsts pilnvarota veterinārārsta izsniegts sertifikāts,

— pārvietošanas laikā nenonāk saskarē ar ganāmpulka dzīvniekiem, kuriem ir sliktāks veselības stāvoklis;

iii) dzīvnieku pārvietošana starp B_3 un B_4 tipa ganāmpulkiem tiek veikta, ievērojot Direktīvas 64/432/EEK prasības.

12. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka:

— tiek veikti oficiāli kontroles pasākumi, lai novērstu ganāmpulka, kurā bruceloze tikusi iznīdēta, atkārtotas inficēšanās iespēju no citiem infekcijas avotiem,

— jebkāda liellopu pārvietošana uz slimības izskaušanas plānā ietvertiem ganāmpulkiem vai šādu ganāmpulku starpā tiek pakļauta oficiālai kontrolei,

— otrajā ievilkumā minētos pārvietošanas kontroles pasākumus var piemērot, neierobežojot pastāvošos Kopienas pasākumus attiecībā uz dzīvnieku pārvietošanu uz vai no ganāmpulkiem, kas nav inficēti ar brucelozi, un tādiem ganāmpulkiem, kas oficiāli atzīti par neinficētiem ar brucelozi.

III NODAĻA

Īpaši noteikumi attiecībā uz liellopu tuberkulozi

13. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka paātrināta tuberkulozes izskaušanas plāna ietvaros:

a) par saslimstību vai iespējamu saslimstību ar tuberkulozi obligāti un nekavējoties dara zināmu kompetentajai iestādei;

b) aizliedz:

i) jebkādu terapeitisku vai desensibilizējošu tuberkulozes ārstēšanu;

ii) vakcināciju pret tuberkulozi.

14. pants

1. Ja ganāmpulkā ir dzīvnieks, par kura saslimšanu ar tuberkulozi ir aizdomas, kompetentās iestādes nodrošina, ka pēc iespējas drīzāk tiek veikta oficiāla izmeklēšana, lai apstiprinātu vai izslēgtu saslimstību ar šo slimību.

Kamēr vēl nav zināmi izmeklēšanas rezultāti, kompetentās iestādes liek:

— pakļaut ganāmpulku oficiālai uzraudzībai,

— aizliegt jebkādu pārvietošanu uz vai no ganāmpulka, ja vien kompetentās iestādes nav to atļāvušas, lai dzīvniekus nekavējoties nokautu,

— iespējami inficētos dzīvniekus izolēt no citiem ganāmpulka dzīvniekiem.

2. 1. punktā minētos rīkojumus neatceļ, pirms saslimstība vai iespējamā saslimstība ar tuberkulozi konkrētajā ganāmpulkā nav oficiāli izslēgta.

3. Gadījumā, ja saslimstība ar tuberkulozi ir oficiāli apstiprināta, dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai novērstu jebkādu slimības izplatīšanās iespēju un jo īpaši nodrošina, ka:

— jebkāda pārvietošana uz vai no ganāmpulka ir aizliegta, ja vien kompetentās iestādes nav to atļāvušas, lai dzīvniekus nekavējoties nokautu,

— liellopus, kuru saslimšana ar tuberkulozi ir oficiāli apstiprināta, un liellopus, kas varētu būt no tiem inficējušies, izolē no pārējā ganāmpulka,

— liellopiem nekavējoties veic tuberkulozes pārbaudi,

— liellopus, kuru saslimšana ar tuberkulozi ir oficiāli apstiprināta, liellopus, kas izmeklēti saskaņā ar trešā ievilkuma prasībām un iegūti nelabvēlīgi rezultāti, un liellopus, ko kompetentās iestādes uzskata par inficētiem, izolē un marķē pirms to nokaušanas saskaņā ar 15. pantu,

— inficēto govju pienu drīkst izlietot tikai dzīvnieku barošanai tajā pašā saimniecībā un pēc pienācīgas termiskās apstrādes,

— neierobežojot attiecīgo valstu noteikumus attiecībā uz pārtiku, pienu no inficēta ganāmpulka govs var nogādāt piena pārstrādes uzņēmumā tikai, lai tur veiktu pienācīgu termisko apstrādi,

— inficēto liellopu liemeņus, liemeņu puses, ceturtdaļas, gabalus un subproduktus, kas paredzēti izbarošanai dzīvniekiem, apstrādā tā, lai novērstu tālākas inficēšanās iespēju,

— oficiālie noteikumi tādu uzņēmumu kā kautķermeņu iznīcināšanas rūpnīcas kontrolei nodrošina, ka saražotais materiāls nevar izplatīt tuberkulozi,

— mēslus no kūtīm vai citām vietām, kur tika turēti inficētie dzīvnieki, uzglabā pārējiem saimniecības dzīvniekiem nepieejamā vietā, apstrādā ar piemērotu dezinfekcijas līdzekli un uzglabā vēl vismaz trīs nedēļas. Ja mēslus pārklāj ar neinficētu mēslu vai zemes kārtu, dezinfekcijas līdzekļa lietošana nav nepieciešama. Šķidrie atkritumi no kūtīm vai citām vietām, kur tika turēti inficētie dzīvnieki, jādezinficē, ja tos nesavāc reizē ar mēsliem.

15. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka pēc bakterioloģiskas, patoloģiskas vai tuberkulozes pārbaudes veikšanas dzīvniekus, kuru saslimšana ar tuberkulozi ir oficiāli apstiprināta, un tos, kurus kompetentās iestādes uzskata par inficētiem, oficiālā uzraudzībā nokauj cik ātri vien iespējams un ne vēlāk kā 30 dienas pēc tam, kad to īpašniekam vai atbildīgajai personai oficiāli paziņots par analīžu rezultātiem un par viņa pienākumu saskaņā ar slimības izskaušanas plānu nokaut attiecīgos liellopus minētajā laika posmā.

Tomēr attiecībā uz dzīvniekiem, kam izmeklēšanas rezultātā konstatēta saslimšana ar tuberkulozi un kam nav klīnisku slimības pazīmju, kompetentās iestādes var pagarināt iepriekšējā daļā paredzēto laika posmu uz ne vairāk kā trim mēnešiem:

— ja sieviešu dzimuma dzīvniekam trīs mēnešu laikā gaidāms teļš,

— ja jānokauj visi vairāk kā 20 ganāmpulka liellopi, bet tehnisku iemeslu dēļ, kas saistīti ar šim mērķim norīkoto lopkautuvju jaudu, kaušanu nevar veikt tuvāko 30 dienu laikā.

16. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka:

1. Pēc 15. pantā minēto liellopu nokaušanas un pirms dzīvnieku audzēšanas atsākšanas, kūtis un citas dzīvnieku turēšanas vietas, visu veidu tvertnes, aparatūru un citus priekšmetus, kas tika lietoti dzīvnieku vajadzībām, tīra un dezinficē oficiālā uzraudzībā un saskaņā ar valsts pilnvarota veterinārārsta rīkojumiem;

2. Visus transporta līdzekļus, tvertnes un aparatūru tīra un dezinficē pēc inficēta ganāmpulka dzīvnieku vai šādu dzīvnieku izcelsmes materiāla pārvadāšanas, vai materiāla vai vielu, kas bijuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem, pārvadāšanas. Šādu dzīvnieku iekraušanas laukumus pēc to izmantošanas jātīra un jādezinficē;

3. Pielietojamo dezinfekcijas līdzekli un tā koncentrācijas oficiāli apstiprinājusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde.

17. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka pēc 15. pantā minēto liellopu nokaušanas:

— neierobežojot 19. panta noteikumus, no attiecīgā ganāmpulka nedrīkst izvest nevienu liellopu, ja vien kompetentā iestāde nav devusi atļauju, lai tos nekavējoties nokautu,

— attiecīgajā ganāmpulkā veic tuberkulozes pārbaudes, lai apstiprinātu, ka slimība ir iznīdēta,

— dzīvnieku audzēšanu neatsāk tik ilgi, līdz ganāmpulkā atstātie liellopi, kas ir vecāki par 6 nedēļām, ir sekmīgi izturējuši vienu vai vairākas oficiālas tuberkulozes pārbaudes.

18. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka tuberkulozes izskaušanas plāna ietvaros visiem T_1 un T_2 tipa ganāmpulku liellopiem, kas vecāki par sešām nedēļām, vismaz reizi sešos mēnešos veic oficiālu intradermālu tuberkulozes pārbaudi, ko turpina tik ilgi, līdz ganāmpulki atbilst T_3 tipa prasībām.

19. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka:

i) jebkurš T_1 tipa ganāmpulka dzīvnieks, kas paredzēts T_2 tipa ganāmpulkam:

— ir sekmīgi izturējis intradermālu tuberkulozes pārbaudi, kas veikta pēdējo 30 dienu laikā pirms dzīvnieku pārvietošanas, un ir pievienots pārbaudes rezultātu apliecinošs valsts pilnvarota veterinārārsta izsniegts sertifikāts,

— pēc nonākšanas galapunktā tūlīt tiek izolēts vismaz uz 60 dienām un sekmīgi izturējis vēl vienu oficiālu intradermālu tuberkulozes pārbaudi, pirms to pievieno ganāmpulkam;

ii) jebkurš T_2 tipa ganāmpulka dzīvnieks, kas paredzēts cita tipa T_2 ganāmpulkam:

— ir sekmīgi izturējis intradermālu tuberkulozes pārbaudi, kas veikta pēdējo 30 dienu laikā pirms dzīvnieku pārvietošanas, un ir pievienots pārbaudes rezultātu apliecinošs valsts pilnvarota veterinārārsta izsniegts sertifikāts,

— pārvešanas laikā nenonāk saskarē ar tāda ganāmpulka liellopiem, kam ir sliktāks veselības stāvoklis;

iii) liellopu pārvietošana starp T_3 tipa ganāmpulkiem tiek veikta, ievērojot Direktīvas 64/432/EEK prasības.

20. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka:

— tiek veikti oficiāli kontroles pasākumi, lai novērstu ganāmpulka, kurā tuberkuloze tikusi iznīdēta, atkārtotas inficēšanās iespēju no citiem infekcijas avotiem,

— jebkura liellopu pārvietošana uz slimības izskaušanas plānā ietvertiem ganāmpulkiem vai šādu ganāmpulku starpā tiek pakļauta oficiālai kontrolei,

— otrajā ievilkumā minētos pārvietošanas kontroles pasākumus var piemērot, neierobežojot spēkā esošos Kopienas pasākumus attiecībā uz pārvietošanu uz vai no ganāmpulkiem, kas oficiāli atzīti par neinficētiem ar tuberkulozi.

IV NODAĻA

Īpaši noteikumi attiecībā uz liellopu enzootisko leikozi

21. pants

Kamēr nav stājušies spēkā Kopienas noteikumi un neierobežojot Direktīvas 77/391/EEK 4. panta trešās daļas nosacījumus, leikozes diagnostikā un ganāmpulku klasifikācijā attiecībā uz leikozi piemēro attiecīgās valsts noteikumus.

22. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka leikozes izskaušanas plāna ietvaros:

a) par saslimstību vai iespējamu saslimstību ar leikozi un jo īpaši par konstatētajiem liellopu limfatiskās sistēmas un citu orgānu audzējiem obligāti un nekavējoties ziņo kompetentajai iestādei;

b) aizliedz jebkādu terapeitisku leikozes ārstēšanu vai vakcināciju pret leikozi.

23. pants

Neskatoties ne uz kādiem pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar attiecīgo valstu noteikumiem, ja radušās aizdomas par saslimstību ar leikozi, tiklīdz saslimstība ar leikozi ganāmpulkā ir oficiāli apstiprināta, dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai novērstu jebkādu slimības izplatīšanās iespēju un jo īpaši nodrošina, ka:

— jebkāda dzīvnieku pārvietošana no šī ganāmpulka ir aizliegta ja vien kompetentās iestādes nav to atļāvušas, lai dzīvniekus nekavējoties nokautu,

— attiecīgo ganāmpulku izolē tā, lai nevarētu notikt saskare ar liellopiem, kas nepieder šim ganāmpulkam,

— inficēto govju pienu drīkst izlietot tikai dzīvnieku barošanai un pēc pienācīgas termiskās apstrādes vai nogādāt piena pārstrādes uzņēmumā, lai veiktu šādu apstrādi; dzīvnieku barošanu ar termiski neapstrādātu pienu var atļaut tādos ganāmpulkos, kur visi dzīvnieki paredzēti nokaušanai saskaņā ar 24. panta 1. punktu,

— inficēto dzīvnieku liemeņus, liemeņu puses, ceturtdaļas, gabalus un subproduktus, kas paredzēti izbarošanai dzīvniekiem, apstrādā tā, lai novērstu tālākas inficēšanās iespēju,

— oficiālie noteikumi tādu uzņēmumu kā kautķermeņu iznīcināšanas rūpnīcu kontrolei nodrošina, ka saražotais materiāls nevar izplatīt leikozi,

— lauksaimnieks valsts pilnvarotam veterinārārstam dara zināmus visus liellopu nāves vai ārkārtas nokaušanas gadījumus savā saimniecībā.

24. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka leikozes izskaušanas plāna ietvaros:

1. Ja tas paredz visu ganāmpulka, kurā oficiāli apstiprināta saslimstība ar leikozi, liellopu nokaušanu, šos dzīvniekus nokauj laika posmā, ko nosaka kompetentās iestādes;

2. Ja šis plāns paredz tikai to liellopu nokaušanu, kuru saslimšana ar leikozi ir oficiāli apstiprināta, un, iespējams, to liellopu nokaušanu, kurus kompetentās iestādes uzskata par inficētiem, minēto nokaušanu veic 30 dienu laikā pēc tam, kad to īpašniekam vai atbildīgajai personai oficiāli paziņots par analīžu rezultātiem un par viņa pienākumu saskaņā ar slimības izskaušanas plānu nokaut attiecīgos liellopus minētajā laika posmā.

25. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka 24. panta 2. punktā paredzētās nokaušanas gadījumā:

— no attiecīgā ganāmpulka nedrīkst izvest nevienu liellopu, ja vien kompetentās iestādes nav devušas šādu atļauju, lai dzīvnieku nekavējoties nokautu,

— attiecīgajā ganāmpulkā veic leikozes testus, lai apstiprinātu, ka slimība ir iznīdēta,

— tikai dzīvniekus no tādiem ganāmpulkiem, ko kompetentās iestādes uzskata par neinficētiem ar leikozi, var izmantot dzīvnieku audzēšanas atsākšanai ganāmpulkā.

26. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka:

1. Pēc 24. pantā minēto liellopu nokaušanas un pirms dzīvnieku audzēšanas atsākšanas kūtis un citas dzīvnieku turēšanas vietas, visu veidu tvertnes, aparatūru un citus priekšmetus, kas tika lietoti dzīvnieku vajadzībām, tīra un dezinficē oficiālā uzraudzībā un saskaņā ar valsts pilnvarota veterinārārsta rīkojumiem;

2. Visus transporta līdzekļus, tvertnes un aparatūru tīra un dezinficē pēc tādu inficētu dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes materiāla pārvadāšanas vai materiāla, vai vielu, kas bijuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem, pārvadāšanas. Šādu dzīvnieku iekraušanas laukumi pēc to izmantošanas jātīra un jādezinficē;

3. Pielietojamo dezinfekcijas līdzekli un tā koncentrācijas oficiāli apstiprinājusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde.

27. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka liellopi no ganāmpulkiem, kuros dzīvnieki atzīti par veseliem, nenonāk saskarē ar liellopiem no ganāmpulkiem, par kuriem šāda atzinuma nav.

V NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

28. pants

Līdz Direktīvā 77/391/EEK paredzētā trīs gadu ilgā laika posma beigām Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par minētajā direktīvā paredzēto plānu īstenošanu, kam vajadzības gadījumā pievienoti priekšlikumi dalībvalstu profilaktisko pasākumu ciešākai saskaņošanai.

29. pants

1. Direktīva 77/391/EEK stājas spēkā 1978. gada 1. janvārī.

2. Normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai īstenotu saskaņā ar Direktīvas 77/391/EEK 9. panta 2. punktu pieņemtos valsts plānus slimību paātrinātai izskaušanai, dalībvalstīs stājas spēkā tajā datumā, ko Komisija noteikusi savā lēmumā par plānu apstiprināšanu, un attiecībā uz 1978. gada laikā pieņemtajiem plāniem – ne vēlāk kā 1978. gada 31. decembrī.

3. Direktīvas 77/391/EEK 6. panta 1. punktā plānu īstenošanai paredzēto trīs gadus ilgo laika posmu katrai dalībvalstij skaita no Komisijas saskaņā ar 2. punktu noteiktā datuma. Tomēr Kopienas finansiālais atbalsts visos gadījumos attiecas uz kaušanu, kas notikusi līdz 1982. gada 1. janvārim.

4. Padome ar vienprātīgu lēmumu un pēc Komisijas priekšlikuma gadījumā, ja plāna īstenošanas uzsākšana noteiktajā datumā kādās dalībvalstīs ir saistīta ar būtiskām grūtībām, var attiecībā uz šādām valstīm atlikt 2. un 3. punktā noteiktos datumus uz laiku, kas nav ilgāks par vienu gadu.

30. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1977. gada 13. decembrī

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

A. HUMBLET